

رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی در دانش آموزان: نقش

واسطه ای خودکنترلی

زهره خیری پور^۱، ماندانا کینام^{۲*}

اطلاعات مقاله	چکیده
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۰۴	پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش واسطه‌ای خودکنترلی درباره بررسی رابطه بین والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی دانش آموزان دختر انجام شد. روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع متوسطه دوم شهر ری استان تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ بود که ۳۵۷ نفر از آنها به شیوه نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه خودکنترلی کندال و ویلکاکس، پرسشنامه والدگری هلیکوپتری لیموین و باچانان و پرسشنامه عملکرد تحصیلی فام و تیلور بود. بر اساس مدلیابی معادلات ساختاری، نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی تأیید شد ($t > 2$)، $(GOF=0/45)$. همچنین آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی رابطه منفی ($r=-0/35$)، بین خودکنترلی و عملکرد تحصیلی رابطه مثبت ($r=0/28$) و بین والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی رابطه منفی وجود دارد ($r=-0/39$). بنابراین پیشنهاد می‌شود متخصصان سلامت-روان و آموزش و پرورش به نقش والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی جهت بهبود عملکرد تحصیلی توجه ویژه‌ای نمایند.
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۱۱	
نوع مقاله: پژوهشی	
واژگان کلیدی	
خودکنترلی، سبک والدگری، سبک والدگری هلیکوپتری، عملکرد تحصیلی، دانش آموزان دختر	

۱. کارشناس ارشد مشاوره خانواده، گروه روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خاتم، تهران، ایران

۲. نویسنده مسئول: استادیار گروه روان‌شناسی و علوم تربیتی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه خاتم، تهران، ایران

مقدمه

دانش‌آموزان هر جامعه، قشر آینده‌ساز هر کشورند؛ گروهی که بخش عمده برنامه‌ریزی و بودجه هر کشور را به خود اختصاص می‌دهند و پیشرفت تحصیلی آنها در کسب موفقیت‌های آتی‌شان و در نتیجه پیشرفت کشور از اهمیت بسزایی برخوردار است (قنبری و سلطان‌زاده، ۱۳۹۵). بنابراین یکی از هدف‌های سازمان آموزش و پرورش را می‌توان بالا بردن سطح توانایی‌های دانش‌آموزان و به تبع آن عملکرد تحصیلی^۱ آنان دانست. ارتقای عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان مسئله پیچیده‌ای است که تعامل عوامل انگیزشی و شناختی-اجتماعی و یادگیری را دربر می‌گیرد. تبیین و توضیح عملکرد تحصیلی و تحقیق پیرامون عوامل مربوط به موفقیت تحصیلی، مهم‌ترین موضوع در آموزش و تحصیل دانش‌آموزان محسوب می‌شود؛ زیرا پیش‌بینی‌کننده عملکرد در سطوح بالاتر تحصیلی و تعیین‌کننده موقعیت و نتایج شغلی فرد در آینده می‌باشد (علی‌زاده، ۱۳۹۸). مطالعات موجود در مورد عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان بیشتر بر چگونگی ارتقای کیفیت عملکرد تحصیلی در محیط مدرسه متمرکز شده و توجه اندکی به شناسایی برخی عوامل زیربنایی که ممکن است بر عملکرد تحصیلی تأثیرگذار باشد، داشته است؛ یکی از عواملی که می‌تواند در عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان مؤثر باشد نقش والدین و چگونگی ارتباط والدین با عملکرد تحصیلی است که در قالب سبک والدگری قابل توصیف می‌باشد (لاو، سو، آلن، فینچام و می، ۲۰۱۹). سبک‌های والدگری شامل تمام رفتارهایی است که مراقبان اولیه برای تأثیر بر کودک انجام می‌دادند، می‌شود. تأثیر خانواده در رشد همه‌جانبه کودک از لحظه تولد آغاز شده و با قدرت و فراگیری خاصی آشکار می‌شود و در سراسر زندگی باقی می‌ماند (هوارد، نیکولسن و چسناک، ۲۰۱۹). تحقیقات نشان می‌دهد که در بین عوامل مختلفی که در پرورش و شخصیت سالم در کودکان و نوجوانان مؤثرند، نحوه برخورد و ارتباط والدین و کودک از مهمترین و بنیادی‌ترین عوامل محسوب می‌شود (هال، شیب و چارپ، ۲۰۲۱). یکی از انواع سبک‌های والدگری، «سبک والدگری هلیکوپتری»^۲ است. اصطلاح «والدگری هلیکوپتری» اولین بار در سال ۱۹۹۰ توسط محققان رشد کودک فاستر کلین و جیم فی^۳ در کتاب «والدگری با عشق و منطق»^۴ ابداع شد که این سبک بسیار مشابه سبک والدین قدرت‌طلب می‌باشد که بومریند^۵ معرفی کرده است. نویسندگان در آن زمان نوشتند: «آنها بالای سر فرزندان خود می‌چرخند و هر وقت مشکلی پیش آمد، فرزندان خود را نجات می‌دهند»

-
- 1 . Academic performance
 2. Love, H., Cui, Allen, Fincham & May
 3. Howard, Nicholson & Chesnut
 4. Hall, Shebib, & Scharp
 5. Helicopter Parenting Style
 - 6 . Foster Cline & Jim Fay
 7. Psrenting With Love and Logic
 8. Baumrind

(سگرین، وزیلدو، گیورتز، بیر و تیلور مورفی^۱، ۲۰۱۲). والدگری هلیکوپتری رفتاری را نشان می‌دهند که والدین شدیداً مسئولیت فرزندان را بر عهده می‌گیرد تا از احتمالی شکست آنها جلوگیری کنند (بردلی گیست و اولسون بوکانان^۲، ۲۰۱۴). بروز این رفتارهای والدین ممکن است نتیجه مراقبت و سرمایه‌گذاری والدین در موفقیت آینده آنها باشد (ون اینگن، فری هیت، مور، ویمر، نات و رابرتز^۳، ۲۰۱۵). این نوع سبک، والدینی را توصیف می‌کند که وقتی فرزندان به مدرسه یا دانشگاه می‌روند، اضطراب جدایی شدید را تجربه می‌کنند و اغلب اوقات به هیچ وجه از فرزندان خود جدا نمی‌شوند. این دخالت بیش از حد، از زمانی که کودکان بسیار کم سن و سال هستند، شروع می‌شود و به نظر می‌رسد که تا رسیدن به دانشگاه و اشتغال و حتی زندگی زناشویی ادامه یابد (لیموین و بوچانان^۴، ۲۰۱۱). سگرین و همکاران (۲۰۱۲) چهار ویژگی والدین هلیکوپتری را شناسایی کردند، از جمله پیشگویی در حل مسئله و ریسک‌گریزی، مشاوره بیش از حد و درگیر شدن عاطفی با کودکان، کنترل خود جهت‌دهی کودکان^۵ و ارائه کمک‌های محسوس فراوان. روسو و شارف^۶ (۲۰۱۵) خاطر نشان کردند که تلاش بیش از حد والدین در کنترل، درگیری و کمک به کودکان نامناسب است؛ چرا که تمایل کودکان به استقلال را نادیده می‌گیرد. مطالعات نشان داد که والدگری هلیکوپتری به دلیل ایجاد نکردن فرصت آزمون و خطا برای فرزندان با خودکارآمدی افراد در بزرگسالی رابطه منفی دارد (دارلو، نورویلتز و چتزر^۷، ۲۰۱۷). هرچند به طور کلی مشخص شده است که درگیری و مداخله مناسب و معقول والدین با پیامدهای مثبت روانی اجتماعی و شناختی در فرزند مرتبط است (پادایلا والکر و نلسون^۸، ۲۰۱۲، رید، دانکن، لوسیر-گرر، فیکسل و فرارو^۹، ۲۰۱۶) اما شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهد سطوح نامناسب دخالت والدین با کاهش بهزیستی فرزندان (لیموین و بوچانان، ۲۰۱۱؛ سگرین و همکاران، ۲۰۱۲)، کاهش پیشرفت تحصیلی (وارن و لاکلر، ۲۰۲۱؛ پادایلا والکر و نلسون، ۲۰۱۲)، تاب آوری پایین (هال، شیب و چارپ، ۲۰۲۱)، کاهش رضایت از زندگی و احساس وابستگی (شفرین، لیز، مایلز-مکلین، گری، ایرچال و تاشنر^{۱۰}، ۲۰۱۴)، افسردگی و اضطراب (لاو و همکاران، ۲۰۱۹؛ کوی، گرابر، متز و دارلینگ^{۱۱}، ۲۰۱۹؛ اسدی، ۱۳۹۵)، عصبی بودن و وابستگی بین فردی در بین نوجوانان و بزرگسالان مرتبط

1. Segrin, Wozidlo, Givertz, Bauer & Taylor Murphy
2. Bradley-Geist, & Olson-Buchanan
3. van Ingen, Freiheit, Steinfeldt, Moore, Wimer, Knutt & Roberts
4. LeMoyné & Buchanan
5. Control over children's self-direction
6. Rousseau & Scharf
7. Darlow, Norvilitis & Schuetze
8. Padilla-Walker & Nelson
9. Reed Duncan, Lucier-Greer, M., Fixell & Ferraro
10. Schiffrin, Liss, Miles-McLean, Geary, Erchull & Tashner
11. Cui, Graber, Metz & Darling

است. اگرچه تحقیقات در مورد تأثیر والدگری هلیکوپتری بر بهزیستی روان‌شناختی نسبت به متغیرهای تحصیلی بیشتر انجام شده است، اما شواهد نشان داده است که این سبک فرزندپروری ممکن است بر عملکرد تحصیلی نیز تأثیر منفی بگذارد. پادیللا-والکر و نلسون (۲۰۱۲) و کیم، وانگ، اوروزکو-لاپرای، شن و مرتازا^۱ (۲۰۱۳) دریافتند والدگری هلیکوپتری با کاهش مشارکت فرزندان در فعالیت مدرسه و پیشرفت تحصیلی کم ارتباط مثبت دارد. با این حال، مکانیسم مشخص‌کننده این رابطه کاملاً مشخص نیست؛ بنابراین مستندسازی ارتباط بین والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان این پرسش را ایجاد می‌کند که چه مکانیزمی می‌تواند در توضیح دلیل وجود چنین ارتباطی کمک کند؟ با توجه به اینکه تحقیقات قبلی نشان داده‌اند که والدگری هلیکوپتری با کاهش قاطعیت شخصی همراه است (شفرین و همکاران، ۲۰۱۴)، از این منظر والدگری هلیکوپتری می‌تواند اختلال‌هایی در نتایج تحصیلی ایجاد کند؛ زیرا باعث کاهش انگیزه ذاتی کودکان برای یادگیری می‌شود و بر انگیزه‌های بیرونی‌تر (مانند تأیید والدین و نمرات) تأکید می‌کند و در نتیجه خودکنترلی^۲ کاهش می‌یابد. در مجموع، والدگری هلیکوپتری، رشد مهارت‌های کنترل خود را تسهیل نمی‌کند و فقدان توانایی خودکنترلی می‌تواند به نتایج ناخواسته‌ای مانند افت تحصیلی و کاهش عملکرد تحصیلی بینجامد (لاو و همکاران، ۲۰۲۰).

خودکنترلی به این معناست که یک شخص به چه میزان در تصمیم‌گیری‌های خود کنترل داشته و با تمرکز بیشتری اقدام به تصمیم‌گیری می‌کند. افراد ممکن است در تصمیم‌گیری‌های خود مراقبت کرده و آن را کنترل کنند و یا دچار تعجیل و دخالت دادن احساسات درونی خود در تصمیم‌گیری شوند که اصطلاحاً به این نوع رفتارها خودکنترلی گفته می‌شود (سویدمن^۳ و همکاران، ۲۰۱۸). افراد با خودکنترلی بالا، توانایی بیشتری در رفع مشکلات دارند (کاشال و کوانتس^۴، ۲۰۱۰) از عملکرد تحصیلی بالایی برخوردار بوده و در دوران تحصیل و در زندگی اجتماعی مشکلات رفتاری کمتری دارند (لی، سانگ، وانگ و ژانگ^۵، ۲۰۲۱). برخی محققان مانند لاو، می، کیو و فینچام^۶ (۲۰۲۰) و زینالی (۲۰۱۴) به تأثیر سبک فرزندپروری بر خودکنترلی فرزندان اشاره کرده‌اند. تمرین خودکنترلی ممکن است توانایی فرد را در تنظیم رفتار خود در شرایط بعدی بهبود بخشد. رفتارهایی که والدین هلیکوپتری نشان می‌دهند (به عنوان مثال تصمیم‌گیری عمده از طرف کودک) لزوماً امکان رشد مهارت‌های کنترل خود را فراهم نمی‌کند؛ زیرا این کودکان به اندازه کودکانی که در معرض فرزندپروری هلیکوپتری نیستند، ملزم به انجام این مهارت‌ها نیز نمی‌باشند (لاو، می، کیو و فینچام، ۲۰۲۰). مطالعه کوی و همکاران (۲۰۱۹) نشان داد که بین والدگری هلیکوپتری و

1. Kim, Wang, Orozco-Lapray, Shen & Murtuza

2. Self-Control

3. Swendeman

4. Kaushal & Kwantes

5 Li, Song, Wang & Zhang

6 Love, May, Cui & Fincham

سازه‌های مربوط به خودکنترلی ارتباط منفی وجود دارد و مشارکت بیش از حد والدین و کنترل بیش از حد آنها با مشکلات مربوط به توسعه کنترل خود در بزرگسالی ارتباط دارد. داشتن مهارت خودکنترلی و توانایی خودتنظیمی برای دانش‌آموزان دبیرستانی که با چالش‌های زیادی مانند تصمیم‌گیری هوشمندانه و منطقی در مورد خود روبه‌رو هستند، ضروری می‌باشد. مفاهیم ذکر شده نشان می‌دهد که رفتار والدین ممکن است با رشد فرآیندهای نظارتی مانند کنترل خود بر فرزندان رابطه داشته باشد (لاو و همکاران، ۲۰۱۹؛ وانگ و چانگ، ۲۰۲۰). علاوه بر این مطالعات حاکی از آن است که سطوح پایین خودکنترلی ممکن است با فقدان پیشرفت تحصیلی، سطح پافشاری پایین و عدم انجام وظایف مرتبط باشد که همه این موارد با عملکرد تحصیلی ارتباط دارد. سبیرت و همکاران^۱ (۲۰۱۶) نشان دادند که دانش‌آموزانی که از خودکنترلی برخوردار نیستند قادر به سرکوب اثرات استرس مربوط به تحصیل نیستند و بنابراین احتمال دارد که عملکرد تحصیلی پایین‌تری را در مقایسه با دانش‌آموزانی که توانایی خودکنترلی بالایی دارند، داشته باشند. بنابراین، خودکنترلی می‌تواند مکانیسمی بالقوه باشد که در رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان نقش واسطه‌ای داشته باشد.

در پایان ذکر این نکته لازم است که نتایج برخی تحقیقات مرتبط با سبک فرزندپروری هلیکوپتری با متغیرهای تحصیلی نسبتاً متفاوت بوده است، مثلاً دارلو و همکاران (۲۰۱۷) دریافتند که بین والدین هلیکوپتری و سازگاری تحصیلی رابطه وجود دارد و مشارکت و درگیری والدین باعث سازگاری و موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان می‌شود؛ ولی شفران و لیز^۲ (۲۰۱۷) دریافتند که بین سبک والدگری هلیکوپتری و انگیزه‌های تحصیلی ناسازگار رابطه معناداری وجود دارد، بدین معنی که درک دانشجویان از والدین هلیکوپتری بر انگیزه‌های آنها تأثیر گذاشته و منجر به کناره‌گیری آنها از تحصیل شده است. بنابراین آنچه گفته شد، اهمیت پیشرفت و موفقیت در تحصیل دانش‌آموزان، برای خانواده‌ها و مؤسسه‌های آموزشی این نیاز را به وجود می‌آورد تا مؤلفه‌های مرتبط با عملکرد تحصیلی شناسایی شوند، همچنین با توجه به وجود تحقیقات متناقض در زمینه ارتباط والدگری هلیکوپتری با متغیرهای تحصیلی و اینکه تاکنون تحقیقی که در مورد فرزندپروری هلیکوپتری به طور خاص انجام نشده است و همچنین تحقیقی که ارتباط بین فرزندپروری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی و پتانسیل خودکنترلی را به عنوان مکانیزم واسطه‌ای وجود ندارد، این مطالعه در صدد است تا یک مدل نظری ارائه دهد که در آن خودکنترلی به عنوان یک عنصر واسطه در پیوند میان سبک والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی عمل می‌کند. بنابراین پرسش پژوهش حاضر این

است که آیا خودکنترلی در رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دختر نقش واسطه‌ای دارد؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از لحاظ هدف، کاربردی و روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی است که مدل پژوهش با استفاده از تکنیک مدلیابی معادلات ساختاری آزمون شد. جامعه آماری پژوهش حاضر کلیه دانش‌آموزان دختر مقاطع تحصیلی دهم، یازدهم و دوازدهم ناحیه ۲ شهر ری در سال ۱۳۹۸-۱۳۹۹ می‌باشند. بر اساس آمار به دست آمده کل جامعه آماری مورد مطالعه ۵۰۰۰ دانش‌آموز دختر می‌باشد که با استفاده از جدول مورگان، ۳۵۷ نفر به عنوان نمونه آماری در نظر گرفته شد. با توجه به اینکه زمان اجرای پژوهش همزمان با شیوع پاندمی کووید ۱۹ بود، امکان اجرای مداد-کاغذی پرسشنامه‌ها بر روی دانش‌آموزان مورد مطالعه نبود، لذا نمونه‌گیری با روش در دسترس انجام شد و برای تکمیل پرسشنامه‌ها از روش ارسال آنلاین استفاده شد. به این صورت که ابتدا معرفی‌نامه‌ای از دانشگاه برای اداره آموزش و پرورش ناحیه ۲ شهر ری تهیه شد. سپس معرفی‌نامه‌ای از اداره آموزش و پرورش ناحیه ۲ شهر ری برای چند دبیرستان شهر ری تهیه شد. پس از مراجعه به دبیرستان‌ها و صحبت حضوری با مدیران، مدیران شماره موبایل خود را در اختیار پژوهشگر قرار دادند. در ادامه، پژوهشگر لینک پرسشنامه و ملاک‌های ورود به پژوهش را در اختیار مدیران مدارس قرار داد و آنها نیز لینک پرسشنامه را در گروه دانش‌آموزان دختر مورد نظر در مقاطع تحصیلی دهم، یازدهم و دوازدهم در پیام‌رسان‌های داخلی روبیکا، شاد و سروش قرار دادند تا دانش‌آموزان بتوانند به پرسش‌ها پاسخ دهند. از میان ۳۵۷ نفر نمونه آماری مورد نظر، ۱۳۳ نفر از پایه دهم و ۱۱۰ نفر از پایه یازدهم و ۱۱۴ نفر از پایه دوازدهم مورد مطالعه و بررسی قرار گرفته‌اند. لازم به ذکر است که ۴۰۸ پرسشنامه برای افراد مورد نظر ارسال شد که از این تعداد، ۳۵۷ پرسشنامه کامل و بدون نقص دریافت شد و جهت تجزیه و تحلیل آماری مورد استفاده قرار گرفت. به منظور رعایت ملاحظات اخلاقی شرکت‌کنندگان از آزادی انتخاب عدم مشارکت در پژوهش برخوردار بوده و به آنها درباره اصول رازداری و محرمانه بودن اطلاعات پرسشنامه‌ها اطمینان داده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS و PLS انجام شد. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه‌های زیر بود:

پرسشنامه خودکنترلی: این مقیاس (۱۹۷۹) توسط کندال و ویلکاکس^۱ به منظور سنجش میزان کنترل کودکان و نوجوانان بر خود ساخته شده است. این پرسشنامه برای ارزیابی میزان رفتار خویشتن‌دارانه در کودکان و نوجوانان است که می‌تواند توسط ناظر یا خود فرد به کار گرفته

می‌شود. این مقیاس بر اساس مدل خویشتن‌داری شناختی- رفتاری طراحی شده است. تعداد ۳۳ پرسش در این پرسشنامه است و شامل دو مؤلفه تکانشگری و خودکنترلی است که ۱۰ پرسش مربوط به خودکنترلی، ۱۳ پرسش مربوط به تکانشگری و ۱۰ پرسش مربوط به هر دو (تکانشگری و خودکنترلی) می‌باشد. روش نمره‌گذاری در مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای (۱-۵) می‌باشد. ضریب پایایی این آزمون با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۸ و با استفاده از روش بازآزمایی ۰/۸۴ محاسبه شد (کنдал و ویلکاکس، ۱۹۷۹، به نقل از برجعلی و همکاران، ۱۳۹۰). در پژوهش (قدم‌پور، رحیمی‌پور و زنگی‌آبادی، ۱۳۹۵) پایایی پرسشنامه با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۱ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۳ به دست آمد.

پرسشنامه سبک والدگری هلیکوپتری (HPS)^۱: پرسشنامه والدگری هلیکوپتری توسط لیموین و باچانان (۲۰۱۱) تهیه شده است که دارای ۱۰ پرسش می‌باشد و به منظور درک افراد از شیوه مداخله و کنترل والدین در امور فرزند ساخته شده است. در واقع لیموین و باچانان (۲۰۱۱) پرسشنامه والدگری هلیکوپتری را بر اساس این فرضیه خود که «بسیاری از والدین ویژگی‌های مناسب تربیتی را در حد نامناسب و افراطی به کار می‌برند»، تهیه کرده‌اند. پاسخ پرسش‌ها در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (از ۱ تا ۵) تنظیم شده است. پس از انجام مکاتبه با طراح پرسشنامه والدگری هلیکوپتری و کسب اجازه از وی، روند ترجمه با استفاده از روش **Back word forward** صورت گرفت. ابتدا نسخه انگلیسی پرسشنامه توسط دو فرد مسلط به زبان انگلیسی و فارسی، به فارسی ترجمه شد. سپس دو ترجمه پرسشنامه، مورد بررسی و بازبینی قرار گرفت و نهایتاً یک نسخه فارسی واحد از پرسشنامه والدگری هلیکوپتری تهیه گردید. در گام بعدی متن یادشده، توسط دو مترجم -متفاوت با مترجمان پیش‌گفته- که مسلط به زبان انگلیسی و فارسی بودند، به زبان انگلیسی برگردانده شد و با نسخه اصلی پرسشنامه مورد مقایسه قرار گرفت و پس از کسب اطمینان از صحت انتقال مفاهیم، روایی محتوای پرسشنامه توسط ۵ متخصص مورد بررسی و تأیید قرار گرفت. همچنین در یک مطالعه مقدماتی روی ۳۰ دانش‌آموز، همسانی درونی پرسشنامه والدگری هلیکوپتری به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آمد.

پرسشنامه عملکرد تحصیلی (EPT)^۲: پرسشنامه عملکرد تحصیلی فام و تیلور (۱۹۹۹) به منظور بررسی عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان طراحی شده است. این پرسشنامه شامل ۴۸ سؤال است که توسط درتاج (۱۳۸۳) برای نخستین بار به زبان فارسی ترجمه شد و در این پژوهش نیز از پرسشنامه ترجمه شده درتاج استفاده شد. در این پرسشنامه ۵ مقیاس خودکارآمدی، تأثیرات

هیجانی، برنامه‌ریزی، فقدان کنترل پیامد و انگیزش وجود دارد. نمره‌گذاری پرسشنامه به صورت طیف لیکرت پنج درجه‌ای از ۱ تا ۵ می‌باشد. در این پرسشنامه نمره کمتر از ۱۲۰ بیانگر عملکرد تحصیلی ضعیف و نمره بالاتر از ۱۷۵ بیانگر عملکرد تحصیلی قوی و نمره بین ۱۷۴-۱۲۱ بیانگر عملکرد تحصیلی متوسط می‌باشد. در پژوهش فلتاش، اوجی‌نژاد و برزگر (۱۳۸۹) روایی محتوایی پرسشنامه توسط متخصصان تأیید و پایایی آن بر اساس ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد. در پژوهش حاضر پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۹۰ به دست آمد.

یافته‌های پژوهش

از نظر جمعیت شناختی تمامی پاسخگویان دانش‌آموزان دختر بودند که ۳۷/۳ درصد دانش‌آموزان در پایه دهم، ۳۰/۸ درصد در پایه یازدهم و ۳۱/۹ درصد در پایه دوازدهم در حال تحصیل بودند. دامنه سنی دانش‌آموزان ۱۵-۱۷ سال بودند و دانش‌آموزان رشته تجربی ۳۴٪، رشته علوم انسانی، ۳۳٪ و رشته ریاضی ۳۳٪ بودند.

در جدول شماره ۱ با استفاده از آماره‌های میانگین و انحراف استاندارد متغیرهای اصلی توصیف شدند.

جدول شماره ۱: شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرها	میانگین	انحراف استاندارد	معناداری کولموگروف-اسمیرنوف	کجی	کشیدگی
خود کارآمدی	۳/۸۵	۰/۸۰	۰/۰۵۷	-۰/۵۵۷	۰/۳۸۴
تأثیرات هیجانی	۳/۱۷	۱/۱۳	۰/۱۳۴	-۰/۲۹۸	-۰/۹۲۴
برنامه‌ریزی	۳/۵۳	۰/۸۰	۰/۰۹۵	-۰/۳۴۰	-۰/۳۳۸
فقدان کنترل پیامد	۳/۳۹	۰/۹۱	۰/۰۸۹	-۰/۳۵۱	-۰/۱۵۶
انگیزش	۳/۸۱	۰/۷۰	۰/۱۴۲	-۰/۳۶۱	۰/۰۹۳
عملکرد تحصیلی	۳/۵۵	۰/۶۱	۰/۱۳۹	-۰/۱۲۱	-۰/۱۸۳
سبک والدگری هلیکوپتری	۳/۲۶	۰/۵۷	۰/۱۷۴	-۰/۱۹۰	۰/۳۳۴
خودکنترلی	۳/۰۳	۰/۲۹	۰/۱۰۷	-۰/۳۲۳	۱/۴۸

دامنه میانگین‌ها هر سه متغیر اصلی عملکرد تحصیلی سبک والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی از ۱ تا ۵ است. بررسی میانگین‌ها نشان می‌دهد که میانگین به دست آمده برای عملکرد تحصیلی مقدار ۲/۵۲، برای سبک والدگری هلیکوپتری نمره ۳/۲۶ و برای خودکنترلی مقدار ۳/۰۳ به دست آمده است.

آزمون‌های نرمال بودن که شامل کولموگروف-اسمیرنوف و کجی و کشیدگی نیز در جدول شماره ۱ آمده است که نشان از نرمال بودن متغیرها دارد. در نتیجه از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج همبستگی در جدول شماره ۲ آمده است.

جدول شماره ۲: ماتریس همبستگی پیرسون بین متغیرهای اصلی و اعتبار واگرا

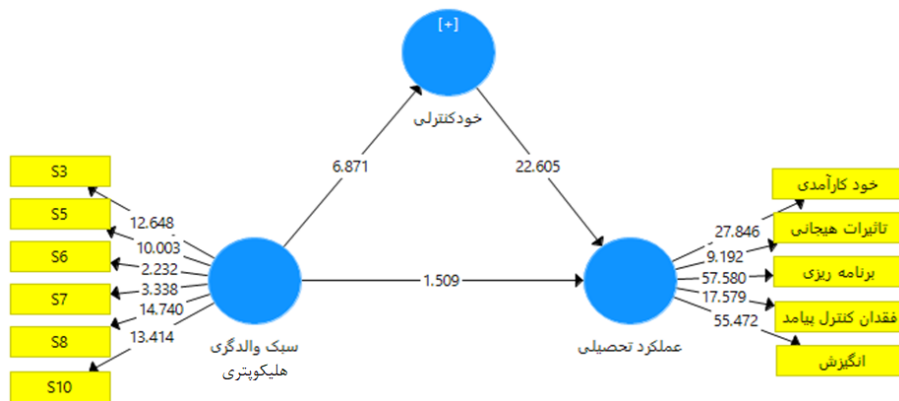
متغیرها	خودکارآمدی	هیجانی	تأثیرات	برنامه‌ریزی	پیامد	فقدان کنترل	انگیزش	تحصیلی	عملکرد	هلیکوپتری والدگری	سبک والدگری	خودکنترلی
متغیرها	۰/۷۸											
خودکارآمدی		-۰/۴۴***										
هیجانی			۰/۸۰									
تأثیرات				۰/۸۰								
برنامه‌ریزی					۰/۶۷							
پیامد						۰/۴۴***						
فقدان کنترل							۰/۶۹					
انگیزش								۰/۵۸				
تحصیلی									۰/۷۹***			
عملکرد										۰/۷۱		
هلیکوپتری والدگری											۰/۶۵	
سبک والدگری												۰/۶۵
خودکنترلی												
خودکنترلی	۰/۶۰	-۰/۳۵***										
سبک والدگری			۰/۳۷									
عملکرد				۰/۳۰***								
هلیکوپتری والدگری					۰/۳۰***							
خودکنترلی						۰/۲۹***						
سبک والدگری							۰/۲۹***					
عملکرد								۰/۲۸***				
هلیکوپتری والدگری									۰/۲۸***			
خودکنترلی										۰/۲۶***		
سبک والدگری											۰/۲۶***	
عملکرد												۰/۲۶***
هلیکوپتری والدگری												۰/۲۶***

توجه: * = $P \leq 0/05$ و ** = $P \leq 0/01$ و *** = $P \leq 0/001$

جدول شماره ۲ نشان می‌دهد متغیر وابسته نهایی یعنی عملکرد تحصیلی با سبک والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی همبستگی معنی‌دار داشته است ($P < 0/05$). رابطه مثبتی بین عملکرد

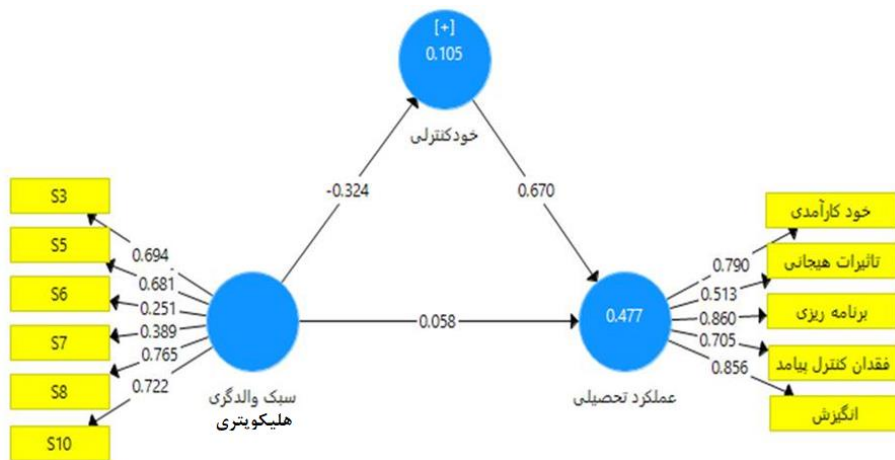
تحصیلی و خودکنترلی وجود دارد و رابطه بین عملکرد تحصیلی و سبک والدگری هلیکوپتری منفی است.

مدل مفهومی پژوهش با استفاده از تکنیک مدل‌یابی معادلات ساختاری به روش حداقل مجذورات جزئی (PLS) آزمون شد. در ادامه مدل پژوهش در حالت معناداری یا مقدار تی (شکل ۱) و در حالت ضرایب استاندارد شده (شکل ۲) ارائه شده است. برازش مدل در جدول شماره ۳ آمده است و ضرایب استاندارد مدل نیز در جدول شماره ۴ بررسی شده است.

شکل ۱: مدل معادلات ساختاری در حالت معناداری (مقدار تی)

شکل ۱ مدل را در حالت مقدار تی یا معناداری نشان می‌دهد. بررسی مقادیر تی به دست آمده نشان می‌دهد که رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی و رابطه بین خودکنترلی و عملکرد تحصیلی تأیید می‌شود؛ اما رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی رد می‌شود.

شکل ۲: مدل معادلات ساختاری در حالت ضرایب استاندارد

شکل ۲ مدل را در حالت ضرایب استاندارد نشان می‌دهد. بررسی ضرایب مدل نشان می‌دهد شدت همبستگی بین سبک والدگری هلیکوپتری و خودکنترلی برابر با ۰/۳۲۴- است که مقدار متوسطی است و شدت همبستگی بین خودکنترلی و عملکرد تحصیلی برابر با ۰/۶۷۰- است که مقدار قوی و قابل توجهی است.

برای بررسی برازش مدل از شاخص‌های GOF (برای بررسی اعتبار یا کیفیت مدل)، ضریب Q^2 (برای ارزشیابی مدل) و تعیین (R^2) (برای بررسی متغیرهای مکنون درون‌زا) استفاده شد که در جدول شماره ۳ شاخص‌های برازش مدل ارائه شده است.

جدول شماره ۳: شاخص‌های برازش مدل

متغیرها	شاخص ضریب تعیین (R^2)	شاخص اعتبار افزونگی (Q^2)	شاخص کلی برازش (GOF)
عملکرد تحصیلی	۰/۴۸	۰/۲۵	۰/۴۵

بر اساس نتایج، ضریب تعیین برای متغیر وابسته نهایی عملکرد تحصیلی برابر با ۰/۴۸ است که مقدار مناسبی برای متغیر عملکرد تحصیلی است. بر این اساس متغیرهای مستقل مدل توانسته‌اند ۴۸ درصد از واریانس متغیر عملکرد تحصیلی را تبیین کنند. مقدار شاخص Q^2 برای عملکرد تحصیلی بالای ۰/۱۵ شده است؛ در نتیجه می‌توان گفت که این شاخص برازش مدل را تأیید می‌کند. شاخص GOF مقدار ۰/۴۵ است که مقدار مناسبی است، چون بالاتر از مقدار معیار ۰/۳۶ به‌دست آمده است.

در جدول شماره ۴ نتایج آزمون روابط مدل پژوهش گزارش شده است. بررسی روابط و مدل مفهومی نشان می‌دهد دو رابطه از سه رابطه در مدل تأیید شده است ($P < ۰/۰۵$).

جدول شماره ۴: آزمون ضرایب مدل ساختاری: ضرایب استاندارد شده مقدار t و سطح معناداری

تأثیرها	ضریب استاندارد شده	مقدار t	مقدار p	نتیجه
تأثیر سبک والدگری هلیکوپتری بر خودکنترلی	-۰/۳۲۴	۶/۸۷	< ۰/۰۰۱	تأیید
تأثیر خودکنترلی بر عملکرد تحصیلی	۰/۶۷۰	۲۲/۶۰	< ۰/۰۰۱	تأیید
تأثیر سبک والدگری هلیکوپتری بر عملکرد تحصیلی	۰/۰۵۸	۱/۵۱	۰/۱۲۷	عدم تأیید

در جدول شماره ۵ نتایج آزمون واسطه‌ای، شامل اثر مستقیم، غیرمستقیم و اثر کل آمده است:

جدول شماره ۵: آزمون نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی

تأثیرها	اثر مستقیم	اثر غیرمستقیم	اثر کل	نتیجه
سبک والدگری هلیکوپتری --> عملکرد تحصیلی	۰/۰۵۸	۰/۲۱۷*	۰/۲۷۵	تأیید اثر میانجی

* توجه: $P \leq ۰/۰۵$

یافته‌ها نشان می‌دهد نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی تأیید می‌شود ($P < ۰/۰۵$).

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش با هدف بررسی نقش واسطه‌ای خودکنترلی در رابطه بین سبک والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دختر متوسطه دوم ناحیه ۲ شهر ری استان تهران انجام شد. نتایج همبستگی پیرسون نشان داد که بین سبک والدگری هلیکوپتری با عملکرد تحصیلی و خودکنترلی رابطه منفی وجود دارد و بین خودکنترلی با عملکرد تحصیلی رابطه مثبت وجود دارد. نتایج یافته‌ها بر اساس تکنیک مدلسازی معادلات ساختاری نشان داد که خودکنترلی نقش واسطه‌ای معناداری بین سبک والدگری هلیکوپتری و عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان دارد.

نتیجه پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های کوی و همکاران (۲۰۱۹) که نشان دادند والدگری هلیکوپتری بر خودکنترلی فرزندان نقش منفی دارد؛ یا تحقیق وارن و لاکلر (۲۰۲۱)، که نشان دادند دخالت نامناسب والدین باعث کاهش عملکرد تحصیلی فرزندان می‌شود؛ همچنین مطالعه وانگ و چانگ (۲۰۲۰) که دریافتند والدین دارای سبک والدگری هلیکوپتری باعث می‌شوند فرزندان مهارت خودکنترلی لازم برای چالش‌های متعدد زندگی نداشته باشند؛ و یا تحقیق لائو و همکاران (۲۰۲۰) که نشان دادند والدگری هلیکوپتری در نتایج تحصیلی فرزندان اختلال ایجاد می‌کند و باعث کاهش انگیزه ذاتی آنها برای یادگیری می‌شود و در نهایت مطالعه هال، شیبب و چارپ (۲۰۲۱) که نشان دادند سبک والدگری هلیکوپتری، باعث کاهش تاب‌آوری در فرزندان آنها می‌شود، همخوانی دارد و با پژوهش دارلو و همکاران (۲۰۱۷) که نشان دادند مشارکت و درگیری فراوان والدین در امور فرزندان باعث افزایش موفقیت تحصیلی می‌شود، ناهمخوان می‌باشد.

برای تبیین این یافته می‌توان گفت والدگری هلیکوپتری ممکن است با پیامدهای ناخواسته در میان کودکان، نوجوانان و جوانان همراه باشد؛ زیرا رفتارهای والدین هلیکوپتری، پیشرفت فرآیندهای نظارتی مانند کنترل خود را تسهیل نمی‌کند و این نتایج نشان می‌دهد که فقدان مهارت‌های خودکنترلی (به دلیل رفتار والدین) ممکن است به نتایج ناخواسته مانند کاهش عملکرد تحصیلی در دانش‌آموزان بینجامد. والدین هلیکوپتری به فرزندان خود آموزش می‌دهند

که آنها کاملاً مسئول اعمال خود نیستند. بنابراین، دانش‌آموزانی که والدینشان در تمام حوزه‌های زندگی برایشان تصمیم می‌گیرند و در امور آنها به طور افراطی درگیر می‌شوند، ممکن است نتوانند بسیاری از خواسته‌های محیط‌های آموزشی را برآورده کنند، زیرا مهارت کافی در کنترل و نظارت بر خود را ندارند. دانش‌آموزانی که مهارت خودکنترلی در آنها بسیار اندک است، ممکن است احساس فرسودگی و خستگی کنند و در نتیجه عملکرد تحصیلی ضعیفی را از خود نشان دهند؛ چرا که درگیری بیش از حد والدین در این مرحله از رشد (نوجوانی) باعث می‌شود که در برابر تامین خواسته‌های روزانه مدرسه و معلم احساس ناتوانی و ضعف کنند، و در فرایند حل مسئله و تصمیم‌گیری به دلیل عدم استقلال و ضعف در خودکنترلی دچار خستگی شوند و پیشرفت تحصیلی آنان تحت تأثیر قرار گیرد.

از سوی دیگر، اگر رفتارهای والدین متعادل باشد و ارتباط مثبت بین والدین و فرزندان برقرار باشد، می‌تواند امنیت عاطفی، استقلال و خودکنترلی و موفقیت را در فرزندان ارتقا دهد؛ زیرا این‌گونه والدین هم صمیمت و محبت را در رابطه با فرزندانشان ایجاد می‌کنند و هم صبورانه به نقطه‌نظرهای فرزندشان گوش می‌کنند و مشارکت در تصمیم‌گیری خانوادگی را ترغیب می‌نمایند و بر داشتن استقلال فرزندانشان صحنه می‌گذارند. بنابراین رفتار متعادل والدین، سازگاری درونی و اجتماعی فرد را تسهیل می‌کند و توانایی خودتنظیمی یا خودکنترلی را در فرد تقویت می‌کند، اما رفتارهایی که از ویژگی‌های والدگری هلیکوپتری است، ممکن است نیازهای رشد مانند خودکنترلی را - که برای انتقال سالم به بزرگسالی لازم است - نقض کند (لاو و همکاران، ۲۰۲۰). نتایج آزمون همبستگی پیرسون نشان داد که بین سبک والدگری هلیکوپتری با خودکنترلی نیز رابطه منفی معناداری وجود دارد که در تبیین این رابطه می‌توان چنین گفت: شیوه‌های فرزندپروری والدین، عاملی تعیین‌کننده و تأثیرگذار در تکوین شخصیت و بسیاری از ویژگی‌های مثبت روان‌شناختی از جمله خودکنترلی فرزندان می‌باشد (لاو و همکاران، ۲۰۲۰).

والدینی که سبک والدگری هلیکوپتری دارند، به‌طور فعال در کمک به فرزندان خود برای موفقیت و کسب موفقیت در زندگی تلاش می‌کنند و در طی این فرآیند اجازه استقلال به فرزندان خود نمی‌دهند و سعی می‌کنند که خودشان تمامی مشکلات فرزندان را در طول چالش‌های وظیفه‌محور حل و فصل کنند؛ بنابراین خودکنترلی در فرزندان آنها کاهش می‌یابد؛ زیرا به آنها اجازه نمی‌دهند که درگیر وظایف متناسب با سن خود باشند، که این امر در درجه اول در مورد مسائل تحصیلی و در مراحل بعدی حتی تا آمادگی آنها برای بازار کار صدق می‌کند. بنابراین در خانواده‌هایی که پدر و مادر برای تربیت فرزندانشان از سبک والدگری هلیکوپتری استفاده می‌کنند، میزان خودکنترلی در فرزندان این خانواده‌ها تا حد زیادی پایین است و آنها کنترل ضعیفی بر مسائل زندگی خود دارند.

در ادامه، نتایج نشان داد که خودکنترلی با عملکرد تحصیلی رابطه مثبت دارد و بر این اساس نیز می‌توان گفت خودکنترلی نقش مهمی در بسیاری از رفتارهای دانش‌آموزان ایفاء می‌کند که یکی از مهم‌ترین آنها عملکرد تحصیلی می‌باشد. یکی از مهم‌ترین و مؤثرترین عوامل در عملکرد انسان، داشتن انگیزه و اراده برای عملی کردن برنامه‌ها و تصمیم‌گیری‌هاست. از آنجا که بهبود عملکرد تحصیلی نیاز به برنامه‌ریزی و عملی نمودن تصمیمات اتخاذشده از سوی فرد دارد، خودکنترلی می‌تواند عامل مهمی در راستای افزایش عملکرد تحصیلی محسوب شود. وقتی دانش‌آموزان فعالیت‌های خودشان را ثبت می‌کنند، در یک موقعیت بهتری برای ارزیابی اهدافشان قرار می‌گیرند، احتمالاً هدف‌های جدید را انتخاب کرده و رفتارشان را تغییر می‌دهند و این راهبرد به نوعی دانش‌آموزان را از حالت منفعل بودن خارج کرده و زمینه‌های لازم برای تلاش و فعالیت جهت بهبود و پیشرفت را در آنان فراهم می‌کند. مطالعات نشان داده‌اند، دانش‌آموزانی که خودکنترلی بالایی دارند، احتمال ترک تحصیل بسیار پایینی دارند و از عملکرد تحصیلی مناسبی برخوردارند. خودکنترلی باعث می‌شود که آنها بتوانند وقت بیشتری را صرف انجام تکالیف مدرسه کنند و موفقیت و پیشرفت بیشتری را تجربه کنند (لی، سانگ، وانگ و زانگ، ۲۰۲۱).

در تبیین دیگری می‌توان گفت که خودکنترلی دارای پنج مؤلفه خودارزیابی (بررسی رفتار خود به صورت نظام‌دار) خودنظارتی (نظارت و ثبت اینکه چگونه و به چه میزان در رفتارهای خاص مورد نظرش درگیر شده است) خودتقویتی (پاداش دادن به خود به خاطر رفتارهای مناسب)، خودهدایتی (جهت‌دهی به رفتارهای خود به منظور دادن پاسخ‌های مناسب به موقعیت‌های مختلف) و خودالگوسازی (خود را در حال انجام رفتار مسلط یا مناسب تصور کردن) (صحرائیان، ۱۳۹۰)، وقتی دانش‌آموزی به این مؤلفه‌ها مجهز باشد، توانایی تسلط بر هیجان‌ها و رفتارهای آشکار و پنهان خود و را دارند و می‌تواند تکانه‌هایی که نفع کوتاه مدت دارند را به نفع بیشتر بلند مدت کنترل و بازداری کنند و این مهارت‌های خودکنترلی یکی از عوامل موفقیت تحصیلی و مسئولیت‌پذیری دانش‌آموز می‌باشد.

پژوهش حاضر دارای محدودیت‌هایی بود؛ محدودیت جامعه آماری پژوهش، نوع پژوهش که همبستگی و مقطعی است و بررسی نکردن تأثیر احتمالی برخی متغیرهای مداخله‌گر مانند عوامل خانوادگی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و ویژگی‌های شخصیتی، قابلیت تعمیم‌پذیری یافته‌های پژوهش را کاهش می‌دهد؛ همچنین یکی دیگر از محدودیت‌های این پژوهش، فراهم نبودن شرایط اجرای پرسشنامه‌ها به صورت ماد-کاغذی، به علت شیوع بیماری کووید ۱۹ بود. از آنجایی که پرسشنامه‌ها در شبکه‌های مجازی توزیع شد، شرایط حضور همه شرکت‌کنندگان یکسان نبوده و کسانی می‌توانستند در پژوهش شرکت کنند که دسترسی به اینترنت، فضای مجازی و تلفن‌های هوشمند داشتند. پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی عوامل مداخله‌گری

مانند نقش جنسیت والدین در پیامدهای سبک‌والدگری هلیکوپتری و همچنین دیگر متغیرهای تأثیرگذار مانند عوامل خانوادگی، فرهنگی و اجتماعی نیز به‌عنوان متغیرهای پژوهش در نظر گرفته شود و دیگر روش‌های پژوهشی از جمله پژوهش کیفی برای بررسی تجارب روان‌شناختی درک‌شده افراد از فرزندپروری هلیکوپتری پیشنهاد می‌شود. از آنجایی که امروزه سبک والدگری هلیکوپتری، خودآگاه یا ناخودآگاه، به سبک رایجی در بسیاری از والدین تبدیل شده است، از این پژوهش می‌توان برای آگاه‌سازی والدین از پیامدهای این نوع سبک فرزندپروری استفاده کرد و روان‌شناسان و مشاوران با آموزش و آگاهی‌بخشی به والدین هلیکوپتری، می‌توانند در راستای ارتقای خودکنترلی و بهبود عملکرد تحصیلی دانش‌آموزان کمک نمایند تا از بروز مشکلات تحصیلی دانش‌آموزان پیشگیری کنند.

فهرست منابع

- Alizadeh, Ziba (2020). *Investigating the Relationship between Self-Efficacy and Academic Stress with Academic Performance of Third Year High School Students in Shiraz*. Master Thesis in Educational Psychology, Faculty of Humanities, Yazd University. (Text in Persian)
- Gholtash. A., Oujinezhad. A., Barzegar. M. (2010). An Investigation of the Impact of Meta Cognitive Training on the Educational Performance and Creativity of the Fifth Grade Primary School Students, *Quarterly Journal of Educational Psychology*, 1(4), 119-135. (Text in Persian)
- Borjali, m., Alizadeh, H., Ahadi, H., Farrokhi, N., Sohrabi, F., & Mohamadhi, M. (2014). A Comparative Study on three Therapeutic Programs Including Parent Encouraging Training, Behavioral Training and Pharmacotherapy for Increasing SelfControl among Children with Attention Deficit Hyperactive Disorder, *Clinical Psychology Studies*, 16(4), 153-175. (Text in Persian)
- Bradley-Geist, J. & Olson-Buchanan, J. (2014), Helicopter parents: an examination of the correlates of over-parenting of college students, *Education & Training*, 56(4): 314-328.
- Cui, M., Graber, J., Metz, A., & Darling, C. (2019). Parental indulgence, self-regulation, and young adults' behavioral and emotional problems. *Journal of Family Studies*, 25, 233-249.
- Darlow, V., Norvilitis, J. M., & Schuetze, P. (2017). The relationship between helicopter parenting and adjustment to college. *Journal of Child and Family Studies*, 26, 2291-2298.
- Ghadampour, E., Rahimipour, T., & Zangiabadi, M. (2015). The Effect of Teaching Positive Parenting Program to Mothers on Self-control Skills of Children with Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) in Primary School, *Knowledge & Research in Applied Psychology*, 17(3), 109-117. (Text in Persian)
- Ghanbari, S., & Soltanzadeh, V. (2016). The Mediating Role of Emotional Intelligence in the Relationship between Self- efficacy of Research

- and Academic Achievement Motivation. *Journal of Educational measurement and assessment studies*, 6 (14):41-67. (Text in Persian)
- Hall, E. D., Shebib, S. J. & Scharp, K. M. (2021) The Mediating Role of Helicopter Parenting in the Relationship between Family Communication Patterns and Resilience in First-semester College Students, *Journal of Family Communication*, (21)1: 34-45.
- Howard, Jackson M; Nicholson, Bonnie C; Chesnut, Steven R (2019). Relationships between positive parenting overparenting, Grit, and Academic Success. *Journal of college student development*. 60(2): 189-202.
- Hwang, W., Jung, E. (2020). Parenting Practices, Parent–Child Relationship, and Perceived Academic Control in College Students. *J Adult Dev*. <https://doi.org/10.1007/s10804-020-09346-0>
- Kaushal, R., and Kwantes, C. T (2010). The Role of Culture and Personality in Choice of Conflict Management Strategy, *International Journal of Intercultural Relations*. Vol. 30 (5): 579-603.
- Kendall, P. C., & Wilcox, L. E. (1979). Self-control in children: Development of a rating scale. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 47(6): 1020–1029.
- Kim, S. Y., Wang, Y., Orozco-Lapray, D., Shen, Y., & Murtuza, M. (2013). Does “tiger parenting” exist? Parenting profiles of Chinese Americans and adolescent developmental outcomes. *Asian American Journal of Psychology*, 4, 7-18.
- LeMoyne, T., & Buchanan, T. (2011). Does “hovering” matter? Helicopter parenting and its effect on well-being. *Sociological Spectrum*, 31, 399–418.
- Li C, Song Y, Wang Q, Zhang B. (2021). How Does Self-Control Affect Academic Achievement of Adolescents? The Dual Perspectives of Teacher-Student Relationship and Mastery Approach Goals. *Youth & Society*. doi:10.1177/0044118X211030949
- Love, H., Cui, M., Allen, J., Fincham, F. D., & May, R. W. (2019). Helicopter parenting and female university students’ anxiety: does parents’ gender matter? *Families, Relationships and Societies*. <https://doi.org/10.1332/204674319x15653625640669>.
- Love, H., May, R.W., Cui, M. et al. Helicopter Parenting, Self-Control, and School Burnout among Emerging Adults. *J Child Fam Stud* 29, 327–337 (2020).
- Padilla-Walker, L. M., & Nelson, L. J. (2012). Black hawk down? Establishing helicopter parenting as a distinct construct from other forms of parental control during emerging adulthood. *Journal of Adolescence*, 35, 1177–1190.
- Pham, L. B., & Taylor, S. E. (1999). From thought to action: Effects of process-versus outcome-based mental simulations on performance. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 25(2): 250-260.
- Reed, K., Duncan, J. M., Lucier-Greer, M., Fixelle, C., & Ferraro, A. J. (2016). Helicopter parenting and emerging adult self-efficacy: implications for mental and physical health. *Journal of Child and Family Studies*, 36, 3136-3149.

- Rousseau, S., & Scharf, M. (2015). "I will guide you" the indirect link between overparenting and young adults' adjustment. *Psychiatry Research*, 228, 826–834.
- Sahraeian, K. (1390). *Predicting Internet addiction based on aggression, self-control, and narcissistic personality traits*. Master Thesis in Psychology, Allameh Tabatabai University. (Text in Persian)
- Schiffrrin, H. H., & Liss, M. (2017). The effects of helicopter parenting on academic motivation. *Journal of Child and Family Studies*, 26, 1472–1480.
- Schiffrrin, H. H., Liss, M., Miles-McLean, H., Geary, K. A., Erchull, M. J., & Tashner, T. (2014). Helping or hovering? The effects of helicopter parenting on college students' well-being. *Journal of Child and Family Studies*, 23, 548–557.
- Schiffrrin, H.H., Liss, M. (2017). The Effects of Helicopter Parenting on Academic Motivation. *J Child Fam Stud*, 26, 1472–1480.
- Segrin, C., Wozidlo, A., Givertz, M., Bauer, A., & Taylor Murphy, M. (2012). The Association Between Overparenting, Parent-Child Communication, and Entitlement and Adaptive Traits in Adult Children. *Family Relations*, 61(2): 237-252.
- Seibert, G. S., Bauer, K. N., May, R. W., & Fincham, F. D. (2017). Emotion regulation and academic underperformance: the role of school burnout. *Learning and Individual Differences*, 60, 1–9.
- Swendeman, D., Ramanathan, N., Comulada, W. S., Rotheram-Borus, M. J., and Estrin, D., (2018). Efficacy of Daily Self-Monitoring of Health Behaviors and Quality of Life by Mobile Phone: Mixed-Methods. *Behavioral Medicine*. 47: 263-263.
- van Ingen, D. J., Freiheit, S. R., Steinfeldt, J. A., Moore, L. L., Wimer, D. J., Knutt, A. D., & Roberts, A. (2015). Helicopter parenting: the effect of an overbearing caregiving style on peer attachment and self-efficacy. *Journal of College Counseling*, 18, 7–20.
- Warren JM, Locklear LA. (2021). The Role of Parental Involvement, Including Parenting Beliefs and Styles, in the Academic Success of American Indian Students. *Professional School Counseling*. January. 25(1):21-56.
- Zeinali, A. (2014). Relationship of Attachment Styles with Addiction Susceptibility in Children. *Journal of Applied Science and Agriculture*, 9(3): 1321-1327.

